

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗι 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1978

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
189

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΙ

(1)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 823

Περὶ αὐξήσεως θέσεων προσωπικοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀποφασίζομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Διὰ τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Ν. 51/1975 «περὶ ἀναδιοργανώσεως τῶν δημοσίων πολιτικῶν ὑπηρεσιῶν» ἐκδοθησομένου ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας (Υ.Π.Α.) τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, δύναται νὰ συσταθοῦν αἱ κάτωθι κατ' ἀνώτατον ὅριον θέσεις, εἰς ἐπαύξησιν τῶν ἤδη ὑφισταμένων θέσεων:

α) Εἰς τοὺς Κλάδους Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως (ΑΤ), μέχρις ἑκατὸν πέντε (105) θέσεις.

β) Εἰς τοὺς Κλάδους Ἀνωτέρας Ἐκπαιδεύσεως (ΑΡ), μέχρις ἑκατὸν δώδεκα (112) θέσεις.

γ) Εἰς τοὺς Κλάδους Μέσης Ἐκπαιδεύσεως (ΜΕ), μέχρι τριακόσιαι τεσσαράκοντα δύο (342) θέσεις.

δ) Εἰς τοὺς Κλάδους Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως (ΣΕ), μέχρι πέντε (5) θέσεις.

2. Διὰ τοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀργανισμοῦ ΥΠΑ, δύναται νὰ συσταθοῦν κατ' ἀνώτατον ὅριον, μέχρι διακόσιαι τεσσαράκοντα ὀκτὼ (248) θέσεις ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου προσωπικοῦ, εἰς ἐπαύξησιν τῶν ἤδη ὑφισταμένων θέσεων.

3. Αἱ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου θέσεις, θὰ κατανεμηθοῦν εἰς Κλάδους καὶ εἰδικότητας διὰ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω ὀργανισμοῦ ΥΠΑ.

4. Ἡ πλήρωσις τῶν βάσει τοῦ παρόντος ἄρθρου συσταθησομένων νέων ὀργανικῶν θέσεων, πραγματοποιηθήσεται σταδιακῶς καὶ μέχρι ποσοστοῦ 40% κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος καὶ 20% δι' ἕκαστον τῶν ὑπολοίπων ἐτῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Διὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 51/1975 ἔκδοσιν τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας (ΥΠΑ) τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, τάσσεται νέα προθεσμία τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένου ἐντὸς προθεσμίας τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν, καθορίζονται αἱ ἁρμοδιότητες καὶ ἡ ἐπὶ μέρους διάρθρωσις τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κέντρου Ἠλεκτρονικοῦ Ὑπολογιστοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος 985/1977 «περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν».

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετοῦντες ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου χρόνου μισθωτοὶ τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας, δύνανται νὰ διορίζωνται εἰς κενὰς τακτικὰς θέσεις ἀναλόγως τῶν τυπικῶν των προσόντων.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1 (παράγρ. 2), 2 (παράγραφοι 1 ἐδάφ. β' καὶ γ', 3, 4, 5, 7 καὶ 8) τοῦ Ν.Δ. 169/1969.

3. Ὁ κατὰ τὴν παράγραφον 1 διορισμὸς δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰς μὲν τοὺς Κλάδους ΑΤ, ΑΡ καὶ ΜΕ εἰς βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ 6ου εἰς δὲ τοὺς Κλάδους ΣΕ εἰς βαθμὸν ἀνώτερον τοῦ 8ου.

4. Οἱ ὡς ἄνω διοριζόμενοι τίθενται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν κατὰ τὸν χρόνον τοῦ διορισμοῦ των ὑπηρετούντων ὁμοιοβάθμων των, καὶ δὲν δύνανται νὰ κριθῶσι διὰ τὸν 5ον βαθμὸν οἱ τῶν Κλάδων ΑΤ, ΑΡ καὶ ΜΕ ἢ διὰ τὸν 7ον βαθμὸν οἱ τῶν Κλάδων ΣΕ πρὶν ἢ ἀποκτήσωσι δικαίωμα κρίσεως διὰ τοὺς βαθμοὺς τούτους οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀρχαιότεροί των.

5. Οἱ μή, δι' οἱονδήποτε λόγον, διοριζόμενοι παραμένουν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὡς μέχρι τοῦδε σχέσιν.

Ἄρθρον 4.

1. Ὑπάλληλοι ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου χρόνου κατέχοντες θέσεις εἰδικῶν ἀεροπορικῶν γνώσεων τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας (Υ.Π.Α.) τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, ἔχοντες τὰ εἰδικὰ τυπικὰ προσόντα τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν κατάληψιν θέσεως χειριστοῦ ἀεροπλάνων, ἐξαιρέσει τῶν περὶ ὁρίου ἡλικίας διατάξεων τοῦ Β.Δ. 83/72 «περὶ κανονισμοῦ ὀργανώσεως καὶ προσωπικοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας» (ἄρθρ. 23 παρ. 2β) καὶ χρησιμοποιούμενοι μέχρι σήμερον ὡς χειρισταὶ ἀεροπλάνων, παραλλήλα μὲ τὰ εἰς τὴν Υ.Π.Α. λοιπὰ καθήκοντά των, ἐπιτρέπεται νὰ καταλάβουν, κατόπιν αἰτήσεώς των, ὑποβαλλομένης ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, κενὰς θέσεις χειριστῶν ἀεροπλάνων. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ Β.Δ. 83/72.

2. Ἀπὸ τῆς, ὡς ἄνω, καταλήψεως τῶν κενῶν θέσεων χειριστῶν ἀεροπλάνων, αἱ κενούμεναι θέσεις εἰδικῶν ἀεροπορικῶν γνώσεων καταργοῦνται.

Ἄρθρον 5.

1. Τὸ ὑπηρετοῦν, κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, προσωπικὸν ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου, πρὸς κάλυψιν παγίων ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ ἀμειβόμενον εἰς βάρος τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Ν.Δ. 638/1970 «περὶ ἰατρικῆς ἐξετάσεως τῶν ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, διτρόχων - τριτρόχων μετὰ κινητῆρος καὶ μοτοποδηλάτων», διορίζεται καὶ εντάσσεται εἰς τακτικὰς θέσεις τοῦ Ὑπουργείου τούτου, συνιστωμένας διὰ Π. Δ/τος, ἐκδιδομένου κατόπιν προτάσεως τῶν Ὑπουργῶν Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν. Ἀπὸ τοῦ κατὰ τὰ ἄνω διορισμοῦ καταργοῦνται αὐτοδικαίως αἱ ὑπὸ τῶν διοριζομένων κατεχόμεναι θέσεις. Ἐπίσης, ἀπὸ τοῦ ἰδίου κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον διορισμοῦ, καταργεῖται καὶ τὸ Ν.Δ. 449/1974 «περὶ προσλήψεως ὑπαλλήλων ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου ὡρισμένου χρόνου παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν», ὡς ἐτροποποιήθη.

2. Δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου οἱ ἀνήκοντες εἰς τὰς κατηγορίας τὰς ἀναφερομένας ἐν τῇ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 169/1969 «περὶ τακτοποιήσεως ἐκτάκτων ὑπαλλήλων τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν καὶ ν.π.δ.δ.».

3. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁ ἐν αὐτῇ διορισμὸς καὶ ἔνταξις τῶν ὑπαλλήλων γίνεται εἰς τοὺς κλάδους τοῦ μονίμου προσωπικοῦ τοῦ ἐν λόγῳ Ὑπουργείου, ἀναλόγως τῶν τυπικῶν προσόντων ἑκάστου ἐξ αὐτῶν. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Π.Δ. 611/1977 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἑνιαῖον κείμενον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὑπαλληλικὸς Κῶδιξ» τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν κατάστασιν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ν.π.δ.δ.», κατὰ τὰ λοιπά, ὁ ὡς ἄνω διορισμὸς καὶ ἔνταξις ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 169/1969 καὶ ὑπὸ τοὺς ἐν αὐτῷ ὅρους καὶ προϋποθέσεις, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ τῶν λοιπῶν διατάξεων αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ἀφοροῦν εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου ρυθμιζόμενον θέμα καὶ προσαυξανομένων τῶν ἐν αὐτῷ προβλεπομένων ὁρίων ἡλικίας κατὰ πέντε (5) ἔτη. Ἡ ὑπὸ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἰδίου Ν. Δ/τος προβλεπομένη δίμηνος ἀνατρεπτικὴ προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος. Ὡς ἡμερομηνία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν παραγράφων 2, 9 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν. Δ/τος 169/1969 ὁρίζεται ἡ ἡμερομηνία δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

4. Αἱ ἐν γένει ἀποδοχαὶ τοῦ, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, μονιμοποιουμένου προσωπικοῦ μέχρι τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1980 βαρύνουν τὸν εἰδικὸν λογαριασμὸν τοῦ Ν.Δ. 638/1970.

5. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 638/1970, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Διὰ Π. Δ/τος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνιῶν, καθορίζονται τὰ τοῦ ὁρισμοῦ τῶν ἐξεταστῶν ἰατρῶν, τὰ τῆς συνθέσεως τῶν ἐξ ἰατρῶν ἐπιτροπῶν διὰ τὴν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ἐξέτασιν, ἐπὶ περιπτώσεων καθ' ἃς κρίνεται σκόπιμος ἡ συγκρότησις τοιούτων ἐπιτροπῶν, τὸ καταβαλλόμενον παρὰ τῶν ἐξεταζομένων ποσὸν κατὰ περίπτωσιν, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ἐξεταστῶν ἰατρῶν, τῶν μελῶν ἐξ ἰατρῶν τῶν ὡς ἄνω ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐν γένει ἔργου τῆς ἰατρικῆς ἐξετάσεως τῶν ὁδηγῶν. Ὁ διορισμὸς τῶν ἐξεταστῶν ἰατρῶν καὶ ἡ σύνθεσις τῶν ἐξ ἰατρῶν ἐπιτροπῶν γίνονται δι' ἀποφάσεων τοῦ οἰκείου νομάρχου. Αἱ ἄνω ἐπιτροπαὶ λειτουργοῦν ἐκτὸς τῶν ὡρῶν ἐργασίας τῶν οἰκείων ὑπηρεσιῶν τῆς νομαρχίας καὶ ἐπὶ τῶν μελῶν αὐτῶν τῶν ἐχόντων τὴν ἰδιότητα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν. 754/1978 «περὶ ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν, τῶν ὑπαλλήλων τῶν ν.π.δ.δ. ὡς καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων»».

6. Ἡ περίπτ. α' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 638/1970, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«α) Τὴν ἀμοιβὴν τῶν ἐν παρ. 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐξεταστῶν ἰατρῶν, τῶν μελῶν τῶν ἐξ ἰατρῶν ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ τὴν ἀντιμετώπισιν οἱασδήποτε φύσεως δαπάνης διὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐν γένει ἔργου τῆς ἐξετάσεως τῶν ὁδηγῶν, ἐξαιρέσει τῶν δαπανῶν διὰ τὴν πρόσληψιν προσωπικοῦ διὰ τὸ ἐν λόγῳ ἔργον».

7. Εἰς τὰς ρυθμίσεις τῶν παρ. 1—4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὑπάγονται καὶ οἱ, κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ Ν.Δ. 169/1969, ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνιῶν ὑπάλληλοι ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ἰδιωτικοῦ δικαίου ἀορίστου χρόνου, ἐφ' ὅσον δι' αὐτοὺς συντρέχουν αἱ αὐταὶ προϋποθέσεις ὡς καὶ διὰ τοὺς λοιποὺς περὶ ὧν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 6.

Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 588/1977, ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν ὡς ἑξῆς:

«Οἱ οὕτω μεταφερόμενοι τίθενται εἰς τὸ ἀριστερὸν τῶν ὑπηρετούντων ὁμοιοβάθμων των ὑπαλλήλων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Μεταφορῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς μεταφορᾶς των, κρίνονται κανονικῶς διὰ προαγωγὴν εἰς τοὺς ἑνιαίους βαθμοὺς μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου χρόνου καὶ δὲν δύνανται νὰ κριθοῦν διὰ τοὺς βαθμοὺς 7ον κλάδου ΣΕ, 5ον καὶ 3ον κλάδων ΜΕ, ΑΡ καὶ ΑΤ, πρὶν ἢ ἀποκτήσουν δικαίωμα κρίσεως διὰ τοὺς βαθμοὺς τούτους οἱ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνωτέρω μεταφορᾶς των, ἀρχαιότεροί των».

Ἄρθρον 7.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 1, τῶν ὁποίων ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ 1.1.1979.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Νοεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ — ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Νοεμβρίου 1978

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

---

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 825

Περὶ ἀντικαταστάσεως, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς διεπούσης τὸ ΙΚΑ Νομοθεσίας καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Γενικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 «περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων», ὡς αὕτη ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«2. Αἱ δι' ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας εἰσφοραὶ πρὸς τὸ ΙΚΑ ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ τοῦ ἠσφαλισμένου βάσει τῶν ἑκάστοτε ἰσχυόντων ποσοστῶν εἰσφορᾶς.

Εἰσφοραὶ δι' ἑκάστην ἡμέραν ἐργασίας καταβάλλονται διὰ τας μέχρι τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ παρόντος ἀνωτάτης ἀσφαλιστικῆς κλάσεως ἀποδοχάς.

Αἱ δι' ἑκάστην μισθολογικὴν περίοδον καταβλητέαι εἰσφοραὶ δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ νὰ στρογγυλοποιοῦνται εἰς ἀκεραίας δεκάδας δραχμῶν, τῶν ποσῶν μέχρι μὲν καὶ πέντε δραχμῶν παραλειπομένων, τῶν δὲ ἀνωτέρων τῶν πέντε λογιζομένων ὡς ἀκεραίων δεκάδων δραχμῶν».

2. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Τὸ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου καθοριζόμενον ἀνώτατον ὅριον διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν Κλάδου ἀσθενείας τῶν συνταξιούχων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν.Δ. 4104/1960 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων καὶ ἄλλων τινῶν ὀργανωτικῶν καὶ διοικητικῶν διατάξεων».

3. Εἰς τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/51, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν. 4476/1965, «περὶ προσθέτου παρὰ τῷ ΙΚΑ προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἄλλων τινῶν μεταρρυθμίσεων τῆς περὶ ΙΚΑ νομοθεσίας», ἡ φράσις «... διὰ τὴν κατάταξιν τῶν ἠσφαλισμένων εἰς ἀσφαλιστικὰς κλάσεις» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἐφ' οὗ ὑπολογίζονται αἱ εἰσφοραί».

Εἰς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἰσχύει σήμερον, αἱ φράσεις «τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου» καὶ «τεκμαρτοῦ μισθοῦ», ἀντικαθίστανται ἀντιστοίχως διὰ τῶν φράσεων «πραγματικοῦ μισθοῦ» καὶ «πραγματικοῦ ἡμερομισθίου».

4. Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«5. Κανονισμὸς θέλει ὁρίσει τὰ τοῦ τρόπου ἐξευρέσεως τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Κανονισμοῦ δύναται νὰ προβλεφθῇ ὁ ὑπολογισμὸς τῶν εἰσφορῶν ἐπὶ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου, τῶν ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ παρόντος ἀσφαλιστικῶν κλάσεων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς πρός τινας κατηγορίας ἠσφαλισμένων γενικῶς ἢ κατὰ τοπικὰς περιοχάς, βάσει τοῦ μέσου ὅρου τῶν τεκμαιρομένων ἀποδοχῶν ἢ τεκμαιρομένου εἰσοδήματος κατὰ κατηγορίας».

5. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 καταργεῖται.

6. Ἡ παράγραφος 7 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως, λαμβάνουσα ἀριθμὸν 6.

«6. Ἐπὶ ἠσφαλισμένων ἀπασχολουμένων διαδοχικῶς ἐντὸς τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐργασίας εἰς πλείονας ἐργοδότας, μεθ' ἑκάστου τῶν ὁποίων συνάπτεται ἰδία σχέσις ἐργασίας, καταβάλλεται παρ' ἑκάστου τούτων ἡ εἰσφορὰ μέχρι τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου ἀποδοχῶν περὶ οὗ ἡ παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ παρόντος. Διὰ τοῦ Κανονισμοῦ ὁρίζονται τὰ τῆς ἐξευρέσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐν ἀσφαλίσει ἡμερῶν ἐργασίας κατὰ μῆνα, τὰ τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὸν ἠσφαλισμένον τῶν, ἐπὶ πλέον τοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον ἀνωτάτου ὁρίου, ἀποδοχῶν, καταβληθεισῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰσφορῶν, δι' ἁπάσας τὰς ἀπασχολήσεις του καὶ τὰ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν χορηγητέων αὐτῷ παροχῶν».

7. Αἱ παράγραφοι 8, 9, 10 καὶ 11 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 λαμβάνουν τοὺς ἀριθμοὺς 7, 8, 9 καὶ 10 ἀντιστοίχως.

8. Ἡ περίπτωσις στ' τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«στ. Ἐπὶ ἔργου ἐκτελουμένου ὑπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ διὰ μεσολαβούντων προσώπων μεθ' ὧν οὗτος συνεβλήθη καὶ ἅτινα ἀναλαμβάνουν τὴν ἐκτέλεσιν τμήματος ἢ τοῦ συνόλου τοῦ ἔργου, ἐφ' ὅσον τὰ μεσολαβοῦντα πρόσωπα προσλαμβάνουν καὶ ἀμείβουν τοὺς ἐκτελεστὰς αὐτῶν, ἐργοδόται εἶναι ἀλληλεγγύως καὶ ὁ κύριος τοῦ ἔργου καὶ πάντα τὰ μεσολαβοῦντα πρόσωπα».

9. Αἱ διατάξεις τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παρ. 5 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς τοῦτο ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ παρόντος, ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ ὀφειλομένων εἰσφορῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἐργασιῶν.

10. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 2963/1954, εἶναι ὅτι ὁ Αὐτόνομος Ὀργανισμὸς Ἐργατικῆς Κατοικίας δὲν ἀπαλλάσσεται τῶν ἐργοδοτικῶν ὑπὲρ τοῦ ΙΚΑ εἰσφορῶν καὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ συνεισπραττομένων τοιούτων, διὰ τὰ ὑπ' αὐτοῦ ἐκτελούμενα ἔργα.

11. Τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Α.Ν. 87/1967 «περὶ συγχωνεύσεως εἰς τὸ ΙΚΑ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἀρτεργατῶν, Μυλεργατῶν καὶ Μακαρονοτεχνιτῶν, τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Προσωπικοῦ ΑΣΟ, τοῦ Ταμείου Συντάξεων προσωπικοῦ προνομιούχου Α.Ε. Γενικῶν Ἀποθηκῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐργατῶν Κεραμοποιῶν, Πλινθοποιῶν καὶ Ἀγγειοπλαστῶν», καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ ὑπάγονται ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ὡς ἐτροποποιήθη:

α) Οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς βουστάσια, ἱπποφορβεῖα, πτηνοτροφεῖα, χοιροτροφεῖα, τυροκομεῖα καὶ παρεμφερεῖς πρὸς αὐτὰ πάσης μορφῆς ἐπιχειρήσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις, κειμένας εἰς περιοχὰς εἰς ἃς τὸ "Ἵδρυμα ἐπεξετάθη μετὰ τὴν 1.7.1962 ἢ θέλει ἐπεκταθῆ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος.

β) Οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς γεωργικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ.

γ) Οἱ ἀξιωματικοὶ πολεμικῆς διαθεσιμότητος.

2. Χρόνος ἀπασχολήσεως τῶν ὑπὸ στοιχεῖα β καὶ γ προσώπων τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐντὸς ἀσφαλιστικῶν περιοχῶν μέχρις ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Κλάδῳ συντάξεων τοῦ ΙΚΑ, ἐφ' ὅσον κατεβλήθησαν αἱ ἀντίστοιχοι ὑπὲρ αὐτοῦ εἰσφοραὶ ἐργοδότου καὶ ἠσφαλισμένου ἢ θέλουν καταβληθῆ αὗται ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

3. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς ὑπὸ στοιχ. στ' περιπτώσεως τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, προστεθείσης διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν. 4504/1966, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παραγρ. 14 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 4577/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας «περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ περὶ ἑτέρων τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἀκολούθων ἐδαφίων:

«Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει τοῦ ρητινοσυλλέκτου ἐξευρίσκεται διὰ τῆς διαιρέσεως τοῦ ἐκ τῶν στοιχείων τῶν βιομηχάνων καὶ ἐμπόρων ρητίνης προκύπτοντος ἐτησίου εἰσοδήματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς παραδόσεως τῆς συλλεγείσης ρητίνης, διὰ τοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ καθοριζομένου τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου μιᾶς τῶν ἀσφαλιστικῶν κλάσεων τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἐτροποποιήθη, οὐχὶ πάντως μικροτέρας τῆς τρίτης (ΙΙΙ) ἀσφαλιστικῆς κλάσεως.

Αἱ ἡμέραι ἐργασίας ἀνάγονται εἰς τὸ ἡμερολογιακὸν ἔτος παραδόσεως τῆς ρητίνης. Ἐπὶ παραδόσεως ρητίνης ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου ἑκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, αἱ ἀναλογοῦσαι, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἡμέραι ἐργασίας θεωροῦνται ἀναγόμεναι εἰς τὸ προηγούμενον τῆς παραδόσεως τῆς ρητίνης ἡμερολογιακὸν ἔτος».

4. Μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἡ Β' περίοδος αὐτοῦ ἡρμηνεύθη ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν.Δ. 2698/1953 «περὶ Διοικήσεως τοῦ Ἱδρύματος Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων μεταρρυθμίσεως τῆς περὶ αὐτοῦ νομοθεσίας ὡς καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἐὰν πρόσωπόν τι ἐκτὸς τῆς ἐργασίας ἣν παρέχει καὶ δι' ἣν ἀσφαλίζεται εἰς εἰδικὸν Ταμεῖον ἀσφαλίσεως, ἐξαιρούμενον, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, τῆς παρὰ τῷ ΙΚΑ ἀσφαλίσεως, παρέχῃ καὶ ἑτέραν ἐργασίαν παρ' ἑτέρῳ ἐργοδότῃ, πληροῦσαν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου, ὡς ἐτροποποιήθη, μὴ θεμελιοῦσαν ὑποχρέωσιν ἀσφαλίσεως παρ' ἑτέρῳ Ταμείῳ κυρίας ἀσφαλίσεως, ὑπάγεται ὡς πρὸς ταύτην εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ».

5. Ὁ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ Ν. 4476/1965 χρόνος ἀσφαλίσεως, δι' ὃν κατεβλήθησαν εἰσφοραὶ εἰς τὸ ΤΕΒΕ παρὰ τῶν μελῶν τῶν Βιοτεχνικῶν Συνεταιρισμῶν τοῦ Ν. 602/1915 «περὶ Συνεταιρισμῶν» τῶν ἀπασχολουμένων μὲ τὰ γουναρικά, περὶ ὧν ἡ παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν. 4476/1965, λογίζεται ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ ΤΕΒΕ, ἐξαιρουμένων τῶν ἐν λόγῳ προσώπων τῆς παρὰ τῷ ΙΚΑ ἀσφαλίσεως διὰ τὸν ἀντίστοιχον χρόνον.

6. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Προαιρετικὴ συνέχισις τῆς ἀσφαλίσεως δὲν χωρεῖ ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος, κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς περὶ συνεχίσεως τῆς ἀσφαλίσεως δηλώσεως, εἶναι ἀνάπηρος κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νόμου».

7. Ἠσφαλισμένοι τῶν συγχωνευθέντων εἰς τὸ ΙΚΑ Ταμείων, ὡς καὶ ἠσφαλισμένοι ὑπαγόμενοι ἤδη εἰς τὸ ΙΚΑ καὶ διατελέσαντες ἠσφαλισμένοι εἰς Εἰδικὰ Ταμεῖα κυρίας ἀσφαλίσεως μισθωτῶν, ἀναλαβόντες τὰς ἀσφαλιστικὰς των εἰσφοράς, δύνανται ν' ἀναγνωρίσουν ὡς ἐν ἀσφαλίσει παρὰ τῷ Κλάδῳ συντάξεων τοῦ ΙΚΑ τὸν χρόνον ἀσφαλίσεώς των παρὰ τῷ Ταμείῳ δι' ὃν ἀνέλαβον τὰς ἀσφαλιστικὰς εἰσφοράς, ἐφ' ὅσον ὁ χρόνος οὗτος δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ἐξ ἑτέρας πηγῆς.

Ἡ ἀναγνώρισις χωρεῖ αἰτήσει τοῦ ἠσφαλισμένου διὰ καταβολῆς ὑπ' αὐτοῦ, τῶν κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως ἰσχυουσῶν εἰσφορῶν, ἠσφαλισμένου μὲν ἐὰν ἀνέλαβεν τὰς εἰσφορὰς μόνον τοῦ ἠσφαλισμένου, ἐργοδότου δὲ καὶ ἠσφαλισμένου ἐὰν ἀνέλαβεν τὰς εἰσφορὰς ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότου, ὑπολογιζομένων κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις βάσει τῶν ἀποδοχῶν τοῦ χρόνου ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἢ προκειμένου περὶ συνταξιούχων βάσει τῶν ἀποδοχῶν, αἱ ὁποῖαι ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν λαμβανομένην σύνταξιν.

Ὁ βάσει τῆς παρούσης παραγράφου ἀναγνωριζόμενος χρόνος δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως ἢ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ ταύτης πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν καθορισθέντος ποσοῦ.

8. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω:

«Μετακλητοὶ ὑπάλληλοι τοῦ Δημοσίου δύνανται, τῇ αἰτήσει των, νὰ ὑπαχθοῦν προαιρετικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου».

9. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 2413/1953, καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

10. Τὸ προσωπικὸν τῶν Κλωστοϋφαντουργείων Ἐδέσσης «ΕΣΤΙΑ», τὸ ὁποῖον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1964 μέχρι τοῦ ἔτους 1972 ἀπησχολήθη εἰς τὸν συσταθέντα Παραγωγικὸν Συνεταιρισμὸν Περιωρισμένης Εὐθύνης «Η ΕΔΕΣΣΑ», δύναται νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸ ΙΚΑ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ χρόνου τῆς τοιαύτης ἀπασχολήσεώς του, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν εἰσφορῶν ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότου, ὑπολογιζομένων ἐπὶ τοῦ κατωτάτου ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου τοῦ ἰσχύοντος κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ἡ ὀφειλὴ δύναται νὰ καταβληθῇ, κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἠσφαλισμένου, εἴτε ἐφ' ἅπαξ, εἴτε εἰς 36 ἰσοπόσους μηνιαίας δόσεις.

Ὁ βάσει τῆς παρούσης παραγράφου ἀναγνωριζόμενος χρόνος δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως ἢ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ ταύτης πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν καθορισθέντος ποσοῦ.

11. Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ν. 710/1977 «περὶ ξεναγῶν» ἑξάμηνος προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως προγενεστέρας ἀπασχολήσεως ξεναγῶν παρατείνεται μέχρι τῆς 31.12.1978.

12. Ἠσφαλισμένοι ἢ συνταξιοῦχοι τοῦ ΙΚΑ, ἀπασχοληθέντες ἐν Δωδεκανήσῳ καὶ ἀσφαλισθέντες ἀπὸ τὸ ἔτος 1937 μέχρι τοῦ ἔτους 1947 εἰς τοὺς τότε λειτουργοῦντας ἰταλικοὺς ἀσφαλιστικοὺς φορεῖς, ὡς καὶ ἠσφαλισμένοι ἢ συνταξιοῦχοι τοῦ ΙΚΑ ἀπασχοληθέντες ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θράκῃ κατὰ τὸ διάστημα τῆς Βουλγαρικῆς Κατοχῆς καὶ ἀσφαλισθέντες εἰς Βουλγαρικοὺς ἀσφαλιστικοὺς φορεῖς, δύνανται νὰ ἀναγνωρίσουν τὸν χρόνον τῆς ἀσφαλίσεώς των ταύτης ὡς συντάξιμον παρὰ τῷ ΙΚΑ, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν εἰσφορῶν ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότου τοῦ χρόνου ὑποβολῆς τῆς περὶ ἀναγνωρίσεως αἰτήσεως, ὑπολογιζομένων βάσει τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἰσχύοντος κατωτάτου ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου.

Ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως εἰς τοὺς ἰταλικοὺς ἢ βουλγαρικοὺς φορεῖς ἀποδεικνύεται ἀπὸ στοιχεῖα τῶν φορέων τούτων ἢ ἀπὸ ἐπίσημα στοιχεῖα τῶν Ἑλληνικῶν Ἀρχῶν.

Ὁ βάσει τῆς παρούσης ἀναγνωριζόμενος χρόνος δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος συντάξεως ἢ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ αὐτῆς πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν καθορισθέντος ποσοῦ.

Ἄρθρον 3.

Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 321/1976 «περὶ κυρώσεως τῆς νομοθετικοῦ περιεχομένου πράξεως «περὶ καθορισμοῦ νέας βάσεως ὑπολογισμοῦ καὶ ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων τοῦ Ι.Κ.Α., ὡς καὶ αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Ο.Γ.Α. τοῦ Τ.Ε.Β.Ε. καὶ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐμπόρων καταβαλλομένων συντάξεων» πράξεως νομοθετικοῦ περιεχομένου τῆς 4.2.1976, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν συντάξεων λαμβάνεται ὡς βάσις εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὸ ἑκάστοτε ἰσχῦον τεκμαρτὸν ἡμερομίσθιον τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως, εἰς ἣν κατατάσσεται ὁ ἠσφαλισμένος, βάσει τοῦ πηλίκου τοῦ προκύπτοντος ἐκ τῆς διαιρέσεως τοῦ συνόλου τῶν πραγματικῶν του ἀποδοχῶν, μετὰ τῶν δώρων ἑορτῶν, τῶν ληφθεισῶν κατὰ τὰ δύο ἡμερολογιακὰ ἔτη τὰ ἀμέσως προηγούμενα ἐκείνου καθ' ὃ ὑπεβλήθη ἡ αἴτησις περὶ συνταξιοδοτήσεως, διὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἡμερῶν ἐργασίας, δι' ἃς ὑπήχθη εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐντὸς τῆς διετίας ταύτης. Ἀποδοχαὶ πέραν τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἀνωτάτης ἀσφαλιστικῆς κλάσεως τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν, ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω διετίας, δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος δὲν ἐπραγματοποίησεν ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω δύο ἡμερολογιακῶν ἐτῶν τετρακοσίας τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας, διὰ τὴν ἐξεύρεσιν τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς κλάσεως ὑπολογισμοῦ, λαμβάνονται ὑπ' ὄψει καὶ αἱ ἀποδοχαὶ ἡμερῶν ἐργασίας τῆς ἀμέσως προγενεστέρας χρονικῆς περιόδου μέχρι συμπληρώσεως συνολικῶς τετρακοσίων ἡμερῶν ἐργασίας.

Αὐξήσεις ἀποδοχῶν τοῦ ἠσφαλισμένου κατὰ τὴν ἀνωτέρω διετίαν, ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὡς ἄνω 400 ἡμερομισθίων, ὑπερβαίνουσαι τὸ κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ποσοστὸν αὐξήσεως τοῦ κατωτάτου ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου, προσηυξημένου κατὰ 6% δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει διὰ τόν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ὑπολογισμὸν τῶν συντάξεων, ἐκτὸς ἐὰν αἱ ἀποδοχαὶ αὗται προβλέπονται ὑπὸ συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας, κανονισμῶν ἢ διαιτητικῶν ἀποφάσεων ἢ καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ.

Ἐὰν ἐχώρησεν ἀνακαθορισμὸς τῶν συντάξεων κατ' ἐφαρμογὴν τῆς παρ. 9 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ἀποδοχαί, ἐμπίπτουσαι εἰς τὸν πρὸ τοῦ ἀνακαθορισμοῦ χρόνον, λαμβάνονται ὑπ' ὄψει ηὐξημέναι κατὰ τὸ ποσοστὸν αὐξήσεως τῶν ὁρίων τῶν μισθῶν καὶ τεκμαρτῶν ἡμερομισθίων».

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 4476/1965 καὶ ἀντικατεστάθη διὰ τῆς ἀπὸ 4.2.1976 πράξεως νομοθετικοῦ περιεχομένου κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 321/1976, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«4. Ἀπὸ πρώτης τοῦ μεθεπομένου μηνὸς ἀπὸ τῆς ἑκάστοτε αὐξήσεως τοῦ κατωτάτου ἡμερομισθίου ἄρρενος ἀνειδικεύτου ἐργάτου, αὐξάνονται κατὰ τὸ αὐτὸ ποσοστὸν τὰ ὅρια μισθῶν καὶ τὰ τεκμαρτὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐν παραγράφῳ 1 ἀσφαλιστικῶν κλάσεων. Τὸ ποσοστὸν τῆς αὐξήσεως διαπιστοῦται ἐντὸς διμήνου δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως στρογγυλοποιοῦνται εἰς ἀκεραίας μονάδας δραχμῶν, τῶν μὲν ποσῶν μέχρι 0,5 τῆς δραχμῆς παραλειπομένων, τῶν δὲ ἀνωτέρων λογιζομένων ὡς ἀκεραίων μονάδων δραχμῶν».

2. Ἡ παράγρ. 9 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Ν. Δ. 2698/1953 καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τῆς διὰ τοῦ Ν. 321/1976 κυρωθείσης ἀπὸ 4.2.1976 πράξεως νομοθετικοῦ περιεχομένου, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«9. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ παρόντος αὐξήσεως τῶν ὁρίων μισθῶν καὶ τῶν τεκμαρτῶν ἡμερομισθίων τῶν ἀσφαλιστικῶν κλάσεων, τὸ ποσὸν τῶν συντάξεων, τῶν ὑπολογισθεισῶν βάσει τῶν πρὸ τῆς αὐξήσεως ἰσχυόντων τεκμαρτῶν ἡμερομισθίων, ἀνακαθορίζεται βάσει τοῦ διαμορφωθέντος νέου τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει ὁ συνταξιοῦχος».

3. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ὁ κατὰ 22% ἀνακαθορισμὸς τῶν συντάξεων, συνεπείᾳ τῶν ἀπὸ 1.2.1978 κατὰ 15% καὶ ἀπὸ 1.7.1978 κατὰ 7% αὐξήσεων τοῦ κατωτάτου ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου, ἐνεργεῖται ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1ης Μαΐου καὶ 1ης Σεπτεμβρίου 1978 ἀντιστοίχως.

Ἄρθρον 5.

1. Ἐν τέλει τῆς παρ. 15 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Συνυπολογίζονται ὡσαύτως καὶ αἱ ἡμέραι δι' ἃς ὁ ἠσφαλισμένος ἐπεδοτήθη λόγῳ ἀσθενείας ἢ τακτικῆς ἀνεργίας ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαετίας πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως συνταξιοδοτήσεως, οὐχὶ πάντως πρὸ τῆς 1.1.1976. Αἱ συνυπολογιζόμεναι ἡμέραι δὲν δύνανται νὰ ὑπερβοῦν τὰ διακόσια (200) ἡμερομίσθια συνολικῶς».

2. Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 4104/1960 καὶ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 346/1974 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεών τινων τῆς περὶ ΙΚΑ νομοθεσίας», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Ἐπὶ ἀναπηρίας ὀφειλομένης εἰς ἐργατικὸν ἀτύχημα τὸ ποσὸν τῆς χορηγητέας μετὰ τῶν οἰκογενειακῶν βαρῶν συντάξεως δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ 60% τοῦ 25πλασίου τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως εἰς ἣν κατατάσσεται ὁ ἠσφαλισμένος, κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ παρόντος, τὸ ὁποῖον ποσὸν ὅμως δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὸ 25πλάσιον τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς ὀγδόης (VIII) ἀσφαλιστικῆς κλάσεως μέχρι τῆς 31.12.1980, τῆς ἐνάτης (IX) διὰ τὸ ἀπὸ 1.1.1981 καὶ μέχρι 31.12.1983 χρονικὸν διάστημα καὶ τῆς δεκάτης (X) διὰ τὸν ἀπὸ 1.1.1984 καὶ ἐφεξῆς χρόνον».

3. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 4104/1960 καὶ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τῆς ἀπὸ 4.2.1976 πράξεως Νομοθετικοῦ Περιεχομένου κυρωθείσης διὰ τοῦ Ν. 321/1976, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἢ γήρατος προσαυξάνεται διὰ τὴν σύζυγον κατὰ τὸ ποσὸν ἑνὸς καὶ ἡμίσεος τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου ἐφ' ὅσον δὲν ἀσκεῖ ἐπάγγελμά τι ἢ δὲν εἶναι συνταξιοῦχος ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ τοῦ Δημοσίου.

Καθ' ἑκάστην ἐφεξῆς αὔξησιν τοῦ κατωτάτου ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου ὁ ἀνακαθορισμὸς τῆς ὡς ἄνω προσαυξήσεως, χωρεῖ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀνακαθορισμοῦ τῶν συντάξεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος».

4. Ἐν τέλει τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 4104/1960, προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω:

«Αἱ διὰ τὰ τέκνα χορηγούμεναι προσαυξήσεις συντάξεων δὲν δύνανται νὰ ὑπολογισθοῦν κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐπὶ τμήματος συντάξεως ἀνωτέρου τοῦ ἑκάστοτε 25πλασίου τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς δεκάτης (X) ἀσφαλιστικῆς κλάσεως.

Τυχὸν καταβαλλόμενα ἐπὶ πλέον ποσὰ ἐξακολουθοῦν νὰ καταβάλλωνται, συμψηφίζονται ὅμως εἰς πᾶσαν μελλοντικὴν αὔξησιν τῶν συντάξεων».

5. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παραγρ. 6 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Ν. 4497/1966, «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ περὶ ἑτέρων τινῶν διατάξεων», ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἀκολούθων ἐδαφίων:

«Κατ' ἐξαίρεσιν τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν τῶν τέκνων ἐγγόνων καὶ προγονῶν παρατείνεται ἐφ' ὅσον χρόνον, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ὁρίου ἡλικίας, συνεχίζουν τὰς σπουδάς των εἰς ἀνωτέρας ἢ ἀνωτάτας σχολὰς καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐὰν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δὲν ἀσκοῦν ἐπάγγελμά τι ἢ δὲν λαμβάνουν σύνταξιν ἐξ ἰδίας ἐργασίας ἐκ τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ οἱουδήποτε φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως.

Τὰ ἀνωτέρω ὅρια ἡλικίας δὲν ἰσχύουν προκειμένου περὶ τέκνου, ἐγγονοῦ ἢ προγονοῦ ἀνικάνου πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνικανότης ἐπῆλθε πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῶν ὁρίων τούτων ἡλικίας».

6. Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται παράγραφος 14 ἔχουσα οὕτω:

«14. α) Τὸ κατώτατον ὅριον τῶν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ καταβαλλομένων συντάξεων εἶναι ἴσον, προκειμένου μὲν περὶ συντάξεων λόγῳ γήρατος καὶ ἀναπηρίας, πρὸς τὸ ἑκάστοτε σύνολον 15 κατωτάτων ἡμερομισθίων ἀνειδικεύτου ἐργάτου, προκειμένου δὲ περὶ συντάξεων λόγῳ θανάτου, πρὸς τὸ ἑκάστοτε σύνολον 13,5 κατωτάτων ἡμερομισθίων ἀνειδικεύτου ἐργάτου, μειούμενον εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις κατὰ τὸ ποσοστὸν καθ' ὃ ὁ συνταξιοῦχος λαμβάνει μειωμένην σύνταξιν.

Προκειμένου περὶ τῶν δικαιούχων συντάξεως ἢ βοηθήματος τύπου συντάξεως βάσει τῆς παραγρ. 7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 465/1970 «περὶ αὐξήσεως τῶν καταβαλλομένων ὑπὸ φορέων Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως συντάξεων καὶ τροποποιήσεως τῶν συναφῶν διατάξεων» τὸ ὡς ἄνω κατώτατον ὅριον εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἑκάστοτε σύνολον 12 ἡμερομισθίων ἀνειδικεύτου ἐργάτου.

β) Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μείωσις τοῦ κατωτάτου ὁρίου δὲν ἰσχύει διὰ συνταξιούχους ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ὡς καὶ διὰ τυχόντας βοηθήματος τύπου συντάξεως, ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους, τοῦ ἑπομένου ἐκείνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου συνεπλήρωσαν τὸ 68ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

γ) Προκειμένου περὶ συνταξιούχων λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας ἢ τυχόντας βοηθήματος τύπου συντάξεως, τὸ κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον κατώτατον ὅριον προσαυξάνεται κατὰ τὸ ἑκάστοτε ποσὸν τοῦ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου διὰ τὴν σύζυγον καὶ ἑνὸς εἰσέτι ἡμερομισθίου δι' ἕκαστον τέκνον ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς τροποποιηθεῖσα ἰσχύει.

Ἐπὶ καταστάσεως ἀπολύτου ἀναπηρίας τὸ κατώτατον ὅριον προσαυξάνεται κατὰ 15%.

δ) Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ συνταξιούχων ἢ βοηθηματούχων τοῦ ΙΚΑ οἱ ὁποῖοι τυγχάνουν καὶ συνταξιοῦχοι τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. ἢ ἑτέρου ὀργανισμοῦ κυρίας ἀσφαλίσεως ἢ λαμβάνουν καὶ ἑτέραν σύνταξιν ἐκ τοῦ ΙΚΑ. Ἐὰν ὅμως τὸ ἄθροισμα τῶν τοιούτων συντάξεων εἶναι μικρότερον τοῦ κατωτάτου ὁρίου συντάξεως τοῦ ΙΚΑ, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ ἀθροίσματος τούτου καὶ τοῦ κατωτάτου ὁρίου συντάξεως.

Προκειμένου περὶ συντάξεων, ἀπονεμομένων κατ' ἐφαρμογὴν διμερῶν ἢ πολυμερῶν διεθνῶν συμβάσεων κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως, τὸ ποσὸν τὸ χορηγούμενον ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἐκ τῶν συμβάσεων ἢ κανονισμῶν τούτων προβλεπόμενον.

ε) Ἐν ἑκάστῃ ἐφεξῆς αὐξήσει τοῦ κατωτάτου ὁρίου ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου ὁ ἀνακαθορισμὸς τῶν ὡς ἄνω κατωτάτων ὁρίων συντάξεων καὶ προσαυξήσεων χωρεῖ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀνακαθορισμοῦ τῶν συντάξεων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος».

7. Ἡ περίπτωσις ε' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«ε) Τὰ ἄγαμα τέκνα (νόμιμα, νομιμοποιηθέντα, ἀναγνωρισθέντα, υἱοθετηθέντα, προγονοὶ) καὶ ἐπὶ ἠσφαλισμένης ἢ θήλεος συνταξιούχου λόγῳ ἀναπηρίας ἢ γήρατος ἢ ἐπιδοματούχου λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς καὶ τὰ φυσικὰ τέκνα μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον δὲ ταῦτα συνεχίζουν τὰς σπουδάς των μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 24ου ἔτους τῆς ἡλικίας των».

8. Αἱ παράγραφοι 7 καὶ 8 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Ν.Δ. 4104/1960 καταργοῦνται.

9. Αἱ διατάξεις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 4577/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς νομοθεσίας περὶ κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως καὶ περὶ ἑτέρων τινῶν διατάξεων», δὲν ἰσχύουν διὰ τὸ ΙΚΑ.

10. Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 31 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΙΚΑ νὰ ὁρίζεται, ἀντὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον μαιευτικῆς περιθάλψεως, ἐφ' ἅπαξ βοήθημα εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τριακονταπλάσιον τοῦ ἑκάστοτε ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου.

Εἰς περίπτωσιν παθολογικῆς ἀνελίξεως τοῦ τοκετοῦ, ἐκτὸς τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω βοηθήματος, παρέχεται καὶ νοσοκομειακὴ περίθαλψις».

11. Ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, τὸ ΙΚΑ καταβάλλει ἐφ' ἅπαξ βοήθημα δι' ἔξοδα κηδείας καὶ ἐπὶ θανάτου μέλους οἰκογενείας συνταξιοδοτουμένου λόγῳ θανάτου ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου.

12. Ἐν τέλει τῆς παραγρ. 10 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, προστίθεται διάταξις ἔχουσα οὕτω:

«Τὸ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων προβλεπόμενον ἐπίδομα δὲν δύναται νὰ ὑπολογισθῇ κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐπὶ ποσοῦ συντάξεως ἀνωτέρου τοῦ ἑκάστοτε 25πλασίου τεκμαρτοῦ ἡμερομισθίου τῆς δεκάτης (Χ) ἀσφαλιστικῆς κλάσεως».

13. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος αἱ διατάξεις τῶν παρ. 2 καὶ 6 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουν ἀπὸ 1ης Μαΐου 1978.

Ἄρθρον 6.

Ἡλικία.

Τὸ ἄρθρον 10 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 3083/1954 καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ν. 4476/1965, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως.

«Ἄρθρον 10.

1. Ἡ ἡλικία τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως, συνταχθείσης ἢ διορθωθείσης ἐντὸς ἐνενήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των. Ἐν ἐλλείψει ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ὡς ἀνωτέρω, ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται ἀποκλειστικῶς τῶν μὲν ἀρρένων διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ Μητρῷα ἀρρένων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύι Δημοτολόγια, τῶν δὲ θηλέων διὰ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὰ ἐν ἰσχύι Δημοτολόγια.

2. Ἐπὶ δύο ἢ πλειόνων ἐγγραφῶν εἰς τὰ αὐτὰ ἢ διάφορα Μητρῷα Ἀρρένων ἢ ἐν ἰσχύι Δημοτολόγια καὶ ὑπὸ διάφορον ἔτος γεννήσεως, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἡ παλαιοτέρα ἐγγραφή. Ἐν περιπτώσει διορθώσεως ἢ μεταβολῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως τοῦ ἀναγραφομένου εἰς τὰ Μητρῷα Ἀρρένων ἢ τὰ ἐν

ἰσχύι Δημοτολόγια, γενομένη δι' ἀποφάσεων τοῦ Στρατολογικοῦ Συμβουλίου ἢ καθ' οἱονδήποτε τρόπον, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει τὸ πρὸ τῆς διορθώσεως ἢ τῆς μεταβολῆς ἀναγραφόμενον ἔτος γεννήσεως.

3. Μὴ ὑπαρχούσης ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ἢ ἐγγραφῆς εἰς τὰ Μητρῷα ἀρρένων ἢ τὰ ἐν ἰσχύι Δημοτολόγια ἡ ἡλικία βεβαιοῦται δι' ἀποφάσεως τῆς ἐν παραγράφῳ 6 Ἐπιτροπῆς, αἰτήσει τοῦ ἁρμοδίου ὀργάνου τοῦ ΙΚΑ ἢ τοῦ ἠσφαλισμένου. Δι' ἀποφάσεως τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς βεβαιοῦται ὡσαύτως ἡ ἡλικία ἐπὶ ἀμφισβητήσεως ὑπὸ τοῦ ἠσφαλισμένου τῆς ὀρθότητος τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἔτους γεννήσεως εἰς τὰ Μητρῷα Ἀρρένων ἢ Δημοτολόγια ἐρειδομένης ἀποκλειστικῶς ἐπὶ ἐγγράφων στοιχείων συντεταγμένων πρὸ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν.

4. Ἡ ἡλικία τῶν, κατὰ τὸν χρόνον τῆς αἰτήσεως τῶν ἀσφαλιστικῶν παροχῶν, ἀλλοδαπῶν ἢ τῶν ἀκαθορίστου ὑπηκοότητος ἠσφαλισμένων καὶ μελῶν τῆς οἰκογενείας των, ἀποδεικνύεται δι' ἐγγράφου στοιχείου προβλεπομένου ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ Κράτους, ἐν ᾧ ἔλαβε χώραν ἡ γέννησις, θεωρουμένου ὑπὸ τῆς οἰκείας Ἑλληνικῆς Προξενικῆς Ἀρχῆς.

Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου τυγχάνουν ἀναλόγου ἐφαρμογῆς καὶ ἐν προκειμένῳ.

5. Ὡς ἡμερομηνία γεννήσεως τῶν ἠσφαλισμένων λαμβάνεται ἡ ἀναγραφομένη εἰς τὴν ληξιαρχικὴν πρᾶξιν. Μὴ ὑπαρχούσης ληξιαρχικῆς πράξεως, ὡς ἡμερομηνία γεννήσεως λογίζεται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἡ 1η Ἰουλίου τοῦ ἔτους γεννήσεως.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητοῦ τοῦ ΙΚΑ συνιστᾶται εἰς τὰ μεγαλύτερα ὑποκαταστήματα τούτου ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τῆς παραγρ. 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη:

α) Ἐξ ἑνὸς Πρωτοδίκου ἢ Ἀντεισαγγελέως Πρωτοδικῶν καὶ ἄνω, ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συντάξει, ὡς Προέδρου ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ οἰκείου Δικαστηρίου ἢ Εἰσαγγελίας μετὰ τριῶν ἀναπληρωτῶν.

β) Ἐκ δύο ὑπαλλήλων τοῦ ΙΚΑ, ἐπὶ βαθμῷ 6ῳ τοὐλάχιστον, ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ αὐτοῦ, ὡς μελῶν, μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν των.

Εἰς τὸν Πρόεδρον, τὰ μέλη καὶ τὸν γραμματέα τῆς Ἐπιτροπῆς καταβάλλεται ἀποζημίωσις καθοριζομένη διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οἰκονομικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν».

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 40 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. 4476/1965, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«6. Πᾶσαι αἱ ἀξιώσεις ἐκ παροχῶν εἰς χρῆμα τῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας παραγράφονται μετὰ ἓξ μῆνας ἀφ' ἧς κατέστησαν ἀπαιτηταί.

Ἀπαιτηταὶ δόσεις συντάξεων μὴ εἰσπραχθεῖσαι δι' οἱονδήποτε λόγον ἐντὸς ἔτους παραγράφονται. Ἡ ἐτησία παραγραφὴ ἄρχεται ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ μηνὸς ὃν ἀφορᾷ ἡ ὑπὸ πληρωμὴν σύνταξις.

Ἐπὶ ἀνακλήσεως ἢ ἐξαφανίσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὁριστικῆς συνταξιοδοτικῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ὀργάνου, δὲν ἐπιτρέπεται δι' οἱονδήποτε λόγον ἡ ἀναγνώρισις ἀναδρομικῶς εἰς βάρος τοῦ ΙΚΑ ἀπαιτήσεων ἐκ συντάξεων ἢ διαφορῶν συντάξεων πέραν τῆς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὑπεβλήθη ἡ πρὸς ἀνάκλησιν τῆς ἀποφάσεως αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Ἐπὶ ἐπανεξετάσεως ὁριστικῶς κριθείσης περιπτώσεως τῇ ἐπικλήσει παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου νέων κρισίμων πραγματικῶν στοιχείων δὲν ἐπιτρέπεται δι' οἱονδήποτε λόγον ἡ ἀναγνώρισις εἰς βάρος τοῦ ΙΚΑ ἀπαιτήσεων ἐκ συντάξεων ἢ διαφορῶν συντάξεων πρὸ τοῦ χρόνου ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως, ἐκτὸς ἐὰν τὰ στοιχεῖα ταῦτα προκύπτουν ἀναμφισβητήτως ἐκ τοῦ συνταξιοδοτικοῦ φακέλου τοῦ ἐνδιαφερομένου.

Πᾶσα ἄλλη οἱαδήποτε κατὰ τοῦ ΙΚΑ ἀπαίτησις παραγράφεται μετὰ πενταετίαν».

Ἄρθρον 8.

1. Προσδιορισμὸς τῆς βάσεως ὑπολογισμοῦ τῆς συντάξεως, γενόμενος κατ' ἄρθρον 37 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ν. 4476/1965, βάσει πραγματικῶν καὶ οὐχὶ τεκμαρτῶν ἀποδοχῶν τῶν ἠσφαλισμένων, λογίζεται νόμιμος διὰ τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον παρῆλθεν ὁ χρόνος ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων, ἐκτὸς ἐὰν ἐκκρεμοῦν σχετικαὶ αἰτήσεις, ὑποβληθεῖσαι μέχρι τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1978, ἐφ' ὧν δὲν ἐλήφθησαν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις ἢ ἀπερρίφθησαν ὡς ἐκπρόθεσμοι.

2. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διακόπτεται ἡ εἰς τὸν κλάδον συντάξεων τοῦ ΙΚΑ ἀσφάλισις προσώπων κριθέντων ὅτι κέκτηνται τὴν ἰδιότητα τοῦ τακτικοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου. Καταβληθεῖσαι εἰσφοραὶ διὰ τὴν ἀσφάλισιν τῶν προσώπων τούτων δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἀπονεμηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ συντάξεις εἰς πρόσωπα τῆς κατηγορίας ταύτης συνεχίζουν καταβαλλόμεναι εἰς τοὺς δικαιούχους καὶ τὰ κατὰ νόμον μέλη οἰκογενείας αὐτῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔτυχον συντάξεως ἐκ τοῦ Δημοσίου.

3. Ὁ κατὰ τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 172/1974 «περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς συνταξίμου τοῦ χρόνου ἐκτοπίσεως καὶ φυλακίσεως ἐνίων ἠσφαλισμένων καὶ ρυθμίσεως συναφῶν θεμάτων», ἀναγνωρισθεὶς ὡς συντάξιμος χρόνος ἐκτοπίσεως ἢ φυλακίσεως τῶν ἠσφαλισμένων, συνυπολογίζεται πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἐγκριθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 101960/6.12.63 ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Ἐργασίας Κανονισμοῦ «περὶ βαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελμάτων» ἀπαιτουμένων χρονικῶν προϋποθέσεων εἰς βαρείας καὶ ἀνθυγιεινὰς ἐργασίας, ἐφ' ὅσον ὁ ἠσφαλισμένος κατὰ τὴν ἀμέσως προηγουμένην τῆς ἐκτοπίσεως ἢ φυλακίσεως πενταετίαν εἶχε πραγματοποιήσει εἰς βαρείας ἢ ἀνθυγιεινὰς ἐργασίας τοὐλάχιστον 300 ἡμέρας ἀσφαλίσεως.

Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προβλεπομένη προθεσμία παρατείνεται μέχρις τῆς 30ης Ἰουνίου 1979.

4. Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐκδοθεῖσαι πράξεις τῶν ὀργάνων τοῦ ΙΚΑ, δι' ὧν ἐχορηγήθη σύνταξις ἢ ἀναπροσηρμόσθη τὸ ποσὸν ταύτης, λογίζονται νόμιμοι ὡς πρὸς τὸν ἐν αὐτοῖς χρόνον ἀσφαλίσεως καὶ τὴν κλάσιν ὑπολογισμοῦ τῆς συντάξεως, ἐφ' ὅσον παρῆλθεν ὁ χρόνος ἀσκήσεως τῶν ἐνδίκων μέσων, ἐκτὸς ἐὰν ἐκκρεμοῦν σχετικαὶ αἰτήσεις, ὑποβληθεῖσαι μέχρι τῆς 10ης Ὀκτωβρίου 1978, ἐφ' ὧν δὲν ἐξεδόθησαν ὁριστικαὶ ἀποφάσεις ἢ ἀπερρίφθησαν ὡς ἐκπρόθεσμοι.

5. Ἐπαγγελματίαι δημοσιογράφοι, τακτικὰ μέλη τῶν Ἑνώσεων Συντακτῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων τῶν ἐπαρχιῶν, ἠσφαλισμένοι εἰς τὸ ΙΚΑ δύνανται νὰ ἐξαγοράσουν τὸν ἀπὸ 21.4.1967 μέχρις 24.7.1974 χρόνον, ἐφ' ὅσον λόγῳ συλλήψεως ἢ κρατήσεώς των διὰ πολιτικοὺς λόγους, ὑπεχρεώθησαν νὰ ἀπόσχουν τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐπαγγέλματός των. Τὸ γεγονὸς τῆς συλλήψεως ἢ κρατήσεως δέον νὰ ἀποδεικνύεται ἐκ βεβαιώσεως τῆς ἁρμοδίας ἀρχῆς, ἡ δὲ ἀναγνώρισις χωρεῖ ἐπὶ τῇ καταβολῇ παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων τῆς εἰσφορᾶς ἐργοδότου καὶ ἠσφαλισμένου, βάσει τοῦ κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου.

Ὁ βάσει τῆς παρούσης διατάξεως ἀναγνωριζόμενος χρόνος δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως ἢ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ ταύτης πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν καθορισθέντος ποσοῦ.

6. Αἰτήσεις, περὶ συνταξιοδοτήσεως μελῶν οἰκογενείας λόγῳ ἐπισυμβάντος ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας θανάτου ὑπαλλήλου τοῦ Ι.Κ.Α., κατὰ τὸ ἀπὸ 21.4.1967 μέχρι τῆς 24.7.1974 χρονικὸν διάστημα ἀπορριφθεῖσαι, κατόπιν γνωματεύσεων τῶν ἁρμοδίων Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν ἀντιθέτων πρὸς τὸ πόρισμα τῆς διεξαχθείσης κατ' ἄρθρον 7 τοῦ Ν. 3163/1955 ἐνόρκου ἀνακρίσεως, ἐπανεξετάζονται ὑπὸ τῶν ἰδίων Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 9.

1. Ἀπὸ πρώτης Μαΐου 1978 αἱ ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ καταβαλλόμεναι συντάξεις ἀνακαθορίζονται βάσει ἀσφαλιστικῆς κλάσεως ἀνωτέρας κατὰ τρεῖς (3) κλάσεις, ἐφ' ὅσον ἡ ἔναρξις τῆς συνταξιοδοτήσεως ἐμπίπτει εἰς τὸ μέχρι τῆς 31.12.1973 χρονικὸν διάστημα, κατὰ δύο (2) κλάσεις, ἐφ' ὅσον ἡ ἔναρξις συνταξιοδοτήσεως ἐμπίπτει εἰς τὸ ἀπὸ 1.1.1974 μέχρι 31.12.1974 χρονικὸν διάστημα, κατὰ μίαν (1) κλάσιν, ἐφ' ὅσον ἡ ἔναρξις συνταξιοδοτήσεως ἐμπίπτει εἰς τὸ ἀπὸ 1.1.1975 μέχρι τῆς 31.12.1975 χρονικὸν διάστημα. τῆς νέας κλάσεως ἀνακαθορισμοῦ μὴ δυναμένης νὰ ὑπερβῇ εἰς ἁπάσας τὰς περιπτώσεις τὴν δεκάτην τετάρτην κλάσιν.

2. Καταβαλλόμενα ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας προσωρινὰ ἐπιδόματα εἰς συνταξιούχους συμψηφίζονται πρὸς τὰς ἐκ τοῦ ἀνακαθορισμοῦ δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νόμου προκυπτούσας ἐπὶ πλέον διαφορὰς ποσοῦ τῆς συντάξεως. Ἐφ' ὅσον παραμένει ὑπόλοιπον προσωρινοῦ ἐπιδόματος τοῦτο ἐνσωματοῦται προστιθέμενον εἰς τὴν ἐκ τοῦ ἀνακαθορισμοῦ προκύπτουσαν σύνταξιν.

3. Εἰς ἣν περίπτωσιν αἱ ἀποδοχαὶ αἱ λαμβανόμεναι ὑπ' ὄψει διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως ἀνάγονται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς χρόνον πρὸ τῆς 31.12.1975, ἡ παρεχομένη σύνταξις ἀνακαθορίζεται κατὰ τρεῖς κλάσεις, ἐφ' ὅσον ἡ λῆξις τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως ἐμπίπτει εἰς τὸ μέχρι τῆς 31.12.1973 χρονικὸν διάστημα, κατὰ δύο κλάσεις, ἐφ' ὅσον ἡ λῆξις τῆς ἀσφαλίσεως ἐμπίπτει εἰς τὸ μέχρι τῆς 31.12.1974 χρονικὸν διάστημα καὶ κατὰ μίαν κλάσιν, ἐφ' ὅσον ἡ λῆξις τῆς ἀσφαλίσεως ἐμπίπτει εἰς τὸ μέχρι τῆς 31.12.1975 χρονικὸν διάστημα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Εἰδικαὶ διατάξεις (35ετία).

Ἄρθρον 10.

1. Ὁ ἠσφαλισμένος παρὰ τῷ ΙΚΑ δικαιοῦται συντάξεως ἐὰν κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ἐπραγματοποίησε δέκα χιλιάδας πεντακοσίας (10.500) τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας εἰς τὴν πραγματικὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ καὶ ἐπὶ πλέον συνεπλήρωσε τὸ 58ον ἔτος τῆς ἡλικίας.

Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος συνεπλήρωσε τὸν ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ὁριζόμενον ἀριθμὸν ἡμερῶν ἐργασίας, ὡς καὶ τὸ 56ον ἔτος τῆς ἡλικίας δικαιοῦται συντάξεως ἠλαττωμένης κατὰ 1/200 τῆς πλήρους συντάξεως δι' ἕκαστον μῆνα ἐλλείποντα ἐκ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὁρίου ἡλικίας.

2. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἀπαιτουμένων 10.500 ἡμερῶν ἐργασίας λαμβάνεται ὑπ' ὄψει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4202/1961 «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων εἰς περιπτώσεις μεταβολῆς ἀσφαλιστικοῦ φορέως» καὶ ὁ χρόνος ἐξηρτημένης ἐργασίας ἔναντι ἀμοιβῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑτέρου φορέως κυρίας ἀσφαλίσεως. Δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ὁ χρόνος προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως, ὁ ἀναγνωρισθεὶς ὡς συντάξιμος χρόνος δυνάμει τῶν διατάξεων τῶν Ν.Δ. 4377/1964, 4378/1964, ἄρθρ. 2 Ν.Δ. 4577/1966 καὶ 4581/1966, ὁ χρόνος στρατεύσεως, ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως πλέον τῶν 300 ἡμερῶν ἐργασίας ἐτησίως, ὡς καὶ οἱοσδήποτε ἕτερος χρόνος λογιζόμενος ὡς συντάξιμος (ἀνεργίας, ἀσθενείας κλπ.) δυνάμει εἰδικῶν διατάξεων. Ἐπίσης δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ὁ χρόνος ἀσφαλίσεως μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ αὐτοτελῶς ἀπασχολουμένου.

3. Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένου πληροῦντος τὰς προϋποθέσεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, τὰ ποσοστὰ προσαυξήσεως τῆς συντάξεως τοῦ πίνακος Β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 προσαυξάνονται κατὰ 50% διὰ τὰς μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει τὰς πραγματοποιουμένας πέραν τῶν 10.500, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 58ου ἔτους τῆς ἡλικίας.

4. Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένου ὑπαγομένου εἰς τὸν Κανονισμὸν περὶ βαρέων καὶ ἀνθυγιεινῶν ἐπαγγελμάτων τοῦ ΙΚΑ καὶ συμπληροῦντος τὰς ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ὁριζομένας προϋποθέσεις, τὰ ποσοστὰ προσαυξήσεως τῆς συντάξεως τοῦ πίνακος Β' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, προσαυξάνονται κατὰ 20% διὰ τὰ ἡμερομίσθια ἀσφαλίσεως διὰ τὰ ὁποῖα κατεβλήθησαν αἱ διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὸν Κανονισμὸν τοῦτον προβλεπόμεναι εἰσφοραί.

5. Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως τῶν βάσει τοῦ παρόντος ἄρθρου συνταξιοδοτουμένων ἀναστέλλεται ἅμα τῇ ἀναλήψει οἱασδήποτε ἐργασίας ἢ τῇ ἀσκήσει οἱουδήποτε ἐπαγγέλματος. Εἰδικῶς προκειμένου περὶ συνταξιούχων, ὧν τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἑκάστοτε ἰσχῦον κατώτατον ὅριον συντάξεως, ἰσχύουν αἱ περὶ ἀναστολῆς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 29 παρ. 7 στοιχεῖον γ' τοῦ Α.Ν. 1846/51. Διὰ Κανονισμοῦ θέλουν ὁρισθῆ αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουν ἀπὸ 31ης Μαρτίου 1978.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

Διαδοχικὴ ἀσφάλισις.

Ἄρθρον 11.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 4202/1961 «περὶ διατηρήσεως τῶν ἐκ τῆς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως δικαιωμάτων εἰς περιπτώσεις μεταβολῆς ἀσφαλιστικοῦ φορέως» ὡς αὐθεντικῶς ἡρμηνεύθησαν διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ Ν. 4476/1965 «περὶ προσθέτου παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. προαιρετικῆς ἀσφαλίσεως καὶ ἄλλων τινῶν μεταρρυθμίσεων τῆς περὶ Ι.Κ.Α. νομοθεσίας», δὲν ἐφαρμόζονται:

α) Ἐπὶ ἠσφαλισμένων ὑπαχθέντων διαδοχικῶς ἐκ τῆς ἀσφαλίσεως φορέως ἀσφαλίσεως αὐτοτελῶς ἀπασχολουμένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν φορέως ἀσφαλίσεως μισθωτῶν καὶ ἀντιστρόφως καὶ

β) Ἐπὶ ἠσφαλισμένων ὑπαγομένων τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς διαδοχικῶς εἰς τὴν ἀσφάλισιν οἱουδήποτε ἑτέρου φορέως ἀσφαλίσεως, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 163/1975.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἐφαρμόζονται τὰ κάτωθι:

α. Ἡ σύνταξις τοῦ δικαιούχου εἶναι τὸ ἄθροισμα τῶν τμημάτων τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τῶν βαρυνόντων τὸν ἀπονέμοντα καὶ τοὺς λοιποὺς συμμετέχοντας Ὀργανισμούς, κατὰ τὰ κατωτέρω ὁριζόμενα.

Ὁ ἀπονέμων τὴν σύνταξιν φορεὺς καταβάλλει εἰς τὸν δικαιοῦχον τὸ ἄθροισμα τῶν τμημάτων συντάξεων, χρεώνων ἕκαστον τῶν συμμετεχόντων φορέων μὲ τὸ βαρῦνον τοῦτον ποσὸν τοῦ τμήματος τῆς συντάξεως.

β. Ἕκαστος τῶν ὀργανισμῶν ἀσφαλίσεως μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἀπονέμων, ὑπολογίζει, διὰ τῶν πρὸς τοῦτο ἁρμοδίων ὀργάνων του, τὸ κατὰ τὴν διέπουσαν τοῦτον νομοθεσίαν ποσὸν συντάξεως βάσει τοῦ συνόλου τοῦ διαδοχικῶς πραγματοποιηθέντος χρόνου ἀσφαλίσεως καὶ προσδιορίζει τὸ βαρῦνον τοῦτον τμῆμα κατὰ τὴν ἀναλογίαν τοῦ παρ' αὐτῷ πραγματοποιηθέντος χρόνου ἀσφαλίσεως.

γ. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἐξαγόμενον, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἄθροισμα τῶν τμημάτων συντάξεως, τῶν βαρυνόντων τὸν ἀπονέμοντα καὶ τοὺς λοιποὺς συμμετέχοντας φορεῖς, εἶναι μικρότερον τοῦ κατωτάτου ὁρίου συντάξεως τοῦ καταβαλλομένου ὑπὸ τοῦ φορέως εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ὁποίου διηνύθη ὁ περισσότερος χρόνος, σύνταξις τοῦ δικαιούχου εἶναι τὸ ποσὸν τοῦ ἑκάστοτε κατωτάτου ὁρίου συντάξεως τοῦ Ὀργανισμοῦ, εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ὁποίου διηνύθη ὁ περισσότερος χρόνος.

Ὁ ἀπονέμων τὴν σύνταξιν φορεὺς καταβάλλει τοῦτο ὁλόκληρον εἰς τὸν δικαιοῦχον, τῆς σχετικῆς δαπάνης ἐπιμεριζομένης μεταξὺ ἀπονέμοντος καὶ λοιπῶν φορέων ἀναλόγως τοῦ παρ' ἑκάστῳ τούτων χρόνου ἀσφαλίσεως.

δ. Ἐν περιπτώσει αὐξήσεως τῶν συντάξεων τοῦ ἀπονέμοντος τὴν σύνταξιν ἢ τῶν λοιπῶν ἐπιβαρυνομένων φορέων, αὐξάνεται ἀναλόγως καὶ τὸ τμῆμα τῆς συντάξεως τὸ βαρῦνον τὸν χορηγήσαντα τὴν αὔξησιν ὀργανισμόν.

ε. Χρόνος ἀσφαλίσεως παρέχων δικαίωμα εἰς σύνταξιν εἶναι ὁ χρόνος ὅστις ὑπολογίζεται διὰ τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως κατὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἀσφαλιστικοῦ φορέως παρ' ᾧ διηνύθη καὶ ἐφ' ὅσον εἶχον ἐκπληρωθῆ αἱ ἀσφαλιστικαὶ ὑποχρεώσεις μέχρι τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως συνταξιοδοτήσεως.

στ. Τὰ ὑπὸ τῶν συμμετεχόντων φορέων ὀφειλόμενα ποσὰ εἰς τὸν ἀπονέμοντα καὶ καταβάλλοντα τὴν σύνταξιν Ὀργανισμόν, ἀποδίδονται εἰς τοῦτον συμψηφιστικῶς ἢ αὐτουσίως κατ' ἔτος, παρὰ τῶν ὑποχρέων ὀργανισμῶν τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Ἐπὶ καθυστερήσεως πέραν τῆς 31 Μαρτίου ἑκάστου ἔτους τῆς ἀποδόσεως τῶν ὀφειλομένων ποσῶν τῶν καταβληθεισῶν συντάξεων τοῦ προηγουμένου ἔτους, ταῦτα ἐπιβαρύνονται διὰ προσθέτων τελῶν, ἴσων πρὸς τὰ ἐπιβαλλόμενα ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως καταβολῆς ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ὑπὲρ τοῦ ἀπονέμοντος τὴν σύνταξιν ὀργανισμοῦ καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ ἀναγκαστικῆς εἰσπράξεως τῶν καθυστερουμένων εἰσφορῶν τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου.

2. Ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ν.Δ. 4202/1961 καταργεῖται.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάσης αἰτήσεως ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 4202/1961 ὑποβαλλομένης μετὰ τὴν ἔναρξιν ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

Γενικὴ διακήρυξις.

Ἄρθρον 12.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 προστίθεται παρ. ὑπὸ τὸν ἀριθμὸν 11 ἔχουσα οὕτω:

«11. Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1981 πάντα τὰ εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἀναφερόμενα Ταμεῖα κυρίας ἀσφαλίσεως μισθωτῶν τὰ ὑπαγόμενα ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ἀσκοῦντα ἀσφάλισιν κλάδου Συντάξεων, τὰ μὴ παρέχοντα τὰ κατώτατα ὅρια συντάξεων τοῦ Ι.Κ.Α., ὑποχρεοῦνται ὅπως παρέχουν εἰς τοὺς συνταξιούχους των ὡς κατώτατα ποσὰ συντάξεων τὰ ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ παρεχόμενα κατὰ κατηγορίας τοιαῦτα.

Ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας τ' ἀνωτέρω Ταμεῖα, ἐφ' ὅσον αἱ ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ μετὰ τῶν τυχὸν κοινωνικῶν πόρων τοῦ κλάδου συντάξεων εἶναι ἴσαι τοὐλάχιστον πρὸς αὐτὰς τοῦ κλάδου συντάξεων τοῦ ΙΚΑ, ὑποχρεοῦνται ὅπως παρέχουν εἰς τοὺς μισθωτοὺς ἠσφαλισμένους των, κατὰ κατηγορίας, τὰς αὐτὰς τοὐλάχιστον καθ' ὕψος καὶ ἔκτασιν παροχὰς συντάξεων πρὸς ἐκείνας τὰς ὁποίας παρέχει ἑκάστοτε τὸ ΙΚΑ εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους του ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις.

Διὰ πράξεων τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Ταμείων τούτων, ἐγκρινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δύνανται ν' ἀνακαθορίζωνται αἱ ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραί, ἐφ' ὅσον τὸ ἐξ ἀντικειμένου προκύπτον ἀσφάλιστρον κλάδου συντάξεων, ὑπολογιζόμενον ἐκ τοῦ συνόλου τῶν νομοθετημένων πόρων ἐκτὸς τῶν δωρεῶν καὶ τῶν προσόδων περιουσίας, δὲν ὑπερβαίνει τὸ μέγιστον ἀσφάλιστρον κλάδου συντάξεων τοῦ ΙΚΑ».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Ἄρθρον 13.

Σύνθεσις τοπικῶν Διοικητικῶν Ἐπιτροπῶν.

1. Αἱ λειτουργοῦσαι εἰς τὰ Ὑποκαταστήματα τοῦ ΙΚΑ Τοπικαὶ Διοικητικαὶ Ἐπιτροπαὶ (ΤΔΕ) ἀπαρτίζονται ὡς ἀκολούθως:

α. Περιφερειακὰ καὶ Τοπικὰ Ὑποκαταστήματα περιοχῆς Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης: 1) Ἐξ ἑνὸς Προέδρου Πρωτοδικῶν ἢ Πρωτοδίκου ἢ ἀνωτάτου ἢ ἀνωτέρου δημοσίου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, ὡς Προέδρου, 2) ἐξ ἑνὸς ἀνωτάτου ἢ ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, 3) ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἠσφαλισμένων καὶ 4) ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐργοδοτῶν, ὡς μελῶν.

β. Λοιπὰ τοπικὰ Ὑποκαταστήματα: 1) Ἐξ ἑνὸς Πρωτοδίκου ἢ Εἰρηνοδίκου ἢ ἀνωτάτου ἢ ἀνωτέρου δημοσίου διοικητικοῦ ὑπαλλήλου, ὡς Προέδρου. 2) Ἐξ ἑνὸς ὑπαλλήλου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν. 3) Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἠσφαλισμένων καὶ 4) Ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῶν ἐργοδοτῶν, ὡς μελῶν.

2. Ὁ διορισμὸς τῶν δικαστικῶν μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν γίνεται μεθ' ὑπόδειξιν τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν ἢ Πρωτοδικῶν.

Οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ἠσφαλισμένων καὶ τῶν ἐργοδοτῶν μετὰ τῶν ἀναπληρωτῶν αὐτῶν λαμβάνονται ὑποχρεωτικῶς ἐκ πίνακος περιλαμβάνοντος διπλάσιον ἀριθμὸν ὑποψηφίων ὑποβαλλομένου, προκειμένου μὲν περὶ ἐκπροσώπων τῶν ἠσφαλισμένων παρὰ τῆς ΓΣΕΕ, προκειμένου δὲ περὶ ἐκπροσώπων τῶν ἐργοδοτῶν ἀπὸ κοινοῦ παρὰ τῶν οἰκείων τοπικῶν ἐργοδοτικῶν ὀργανώσεων.

Ἄρθρον 14.

Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ καὶ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον, πλήρως αἰτιολογημένην, γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἱδρύματος, ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ παρόντος αὔξησις τῶν ὁρίων καὶ τῶν τεκμαρτῶν ἡμερομισθίων τῶν ἀσφαλιστικῶν κλάσεων δύναται νὰ ὁρίζεται καὶ ἀπὸ μεταγενεστέρας ἡμερομηνίας, οὐχὶ ὅμως πέραν τοῦ τριμήνου ἀφ' ἧς ἡ αὔξησις τοῦ κατωτάτου ἡμερομισθίου ἀνειδικεύτου ἐργάτου, ἐφ' ὅσον καὶ καθ' ὃ μέτρον διαπιστοῦται ἀδυναμία τοῦ Ἱδρύματος νὰ ἀνταποκριθῇ πρὸς τὰς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου τούτου ὑποχρεώσεις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 15.

1. Εἰς τὸν Ν. 629/1977 «περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς συντάξιμου χρόνου ἀπασχολήσεως ἐργατοτεχνιτῶν οἰκοδόμων» ἐπέρχονται αἱ κάτωθι τροποποιήσεις καὶ προσθῆκαι:

α) Ἡ πρώτη περίοδος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Δικαίωμα ἀναγνωρίσεως κέκτηνται οἱ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐργατοτεχνῖται, οἱ γεννηθέντες τὸ ἔτος 1947 καὶ προγενεστέρως, ὡς ἀκολούθως:».

β) Τὸ ἐδάφιον δ' τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«δ') Οἱ ὑπαχθέντες εἰς τὴν ἀσφάλισιν πρὸ τῆς 31.12.60 ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν 1.300 τοὐλάχιστον ἡμέρες ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει ἀπὸ 1.1.1956 μέχρι 31.12.1975».

γ) Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολούθως:

«2. Κατ' ἐξαίρεσιν διὰ τοὺς συμπληροῦντας μέχρι τῆς 1.7.1977 τὸ 60ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, αἱ ἀναγνωριζόμεναι ἡμέραι ἀνέρχονται εἰς 3.050, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ ΙΚΑ χιλίας (1.000) τοὐλάχιστον ἡμέρας ἐργασίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ «περὶ τρόπου ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ ΙΚΑ τῶν ἀπασχολουμένων εἰς οἰκοδομικὰς ἢ τεχνικὰς ἐν γένει ἐργασίας προσώπων».

Ἐὰν καὶ μετὰ τὴν ἀναγνώρισιν ταύτην δὲν συμπληροῦται ὁ διὰ τὴν συνταξιοδότησιν ἀπαιτούμενος χρόνος ἀσφαλίσεως, οἱ περὶ ὧν ἡ παροῦσα παράγραφος ἠσφαλισμένοι δύνανται νὰ συνεχίσουν προαιρετικῶς τὴν ἀσφάλισιν εἰς τὸ ΙΚΑ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῶν ἀσφαλιστικῶν εἰσφορῶν ὑπὸ τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Δώρων καὶ ἀποδοχῶν ἀδείας οἰκοδόμων.

3. Αἱ ἀναγνωριζόμεναι ἡμέραι ἐργασίας, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται μετὰ τοῦ πραγματικοῦ συνολικοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως νὰ ὑπερβοῦν τὸν ἐλάχιστον ἀριθμὸν ἡμερομισθίων, τὸν ἀπαιτούμενον διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαι-

ώματος, οὐδὲ τὰς 200 ἐτησίως διὰ τὰ μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1956 ἔτη ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ ΙΚΑ ἢ τὰ 250 διὰ τὰ πρόσωπα περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ὡς ἔτος ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν διὰ τοὺς ἀναγνωρίζοντας ἡμέρας ἐργασίας βάσει τῶν ἐδαφίων α', β', γ' καὶ δ' τῆς παραγρ. 2 τοῦ ἄρθρου 1 λογίζεται τὸ πρῶτον ἔτος ἑκάστης πενταετίας».

δ) Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 5 προστίθεται διάταξις, ἔχουσα οὕτως:

«Ἡ καταβολὴ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐξαγορᾶς ἐνεργεῖται κατ' ἐπιλογὴν τοῦ ἠσφαλισμένου εἴτε ἐφ' ἅπαξ εἴτε εἰς 24 μηνιαίας δόσεις.

Ὁ ἀναγνωριζόμενος χρόνος δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς συντάξεως ἢ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ ταύτης πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τοῦ διὰ τὴν ἐξαγορὰν καθορισθέντος ποσοῦ».

ε) Ἡ ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 προβλεπομένη προθεσμία ὑποβολῆς αἰτήσεως ἀναγνωρίσεως ἡμερῶν ἐργασίας παρατείνεται μέχρι 31.12.1978.

2. Διὰ Κανονισμοῦ δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς ἐργοδότας οἰκοδομικῶν καὶ τεχνικῶν ἐργασιῶν ἐν γένει ἡ ὑποχρέωσις τῆς συμπληρώσεως ἐπὶ εἰδικοῦ στελέχους, ἐκδιδομένου ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ δι' ἕκαστον ἠσφαλισμένον, ἁπάντων τῶν στοιχείων χρόνου ἀπασχολήσεως τοῦ ἠσφαλισμένου, τῶν εἰσφορῶν καὶ τῆς ἀμοιβῆς αὐτοῦ. Ἡ συμπλήρωσις τοῦ εἰδικοῦ στελέχους λαμβάνει χώραν τὴν τελευταίαν ἡμέραν ἐργασίας ἑκάστης ἑβδομάδος, ἐπὶ διακοπῆς δὲ τῆς ἐργασίας ἐνωρίτερον τῆς τελευταίας ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς διακοπῆς τῆς ἐργασίας. Ἐπὶ περιπτώσεων συνεχοῦς ἀπασχολήσεως ἠσφαλισμένων ἐκτεινομένης πέραν τοῦ μηνός, ἡ συμπλήρωσις λαμβάνει χώραν κατὰ τὴν τελευταίαν ἐργάσιμον ἡμέραν τοῦ μηνός. Ἀνὰ ἓν φύλλον τοῦ εἰδικοῦ στελέχους, μετὰ σχετικῆς ἀνακεφαλαιωτικῆς καταστάσεως, δέον ὅπως ὑποβάλλεται παρὰ τῶν οἰκείων ἐργοδοτῶν εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑποκατάστημα τοῦ ΙΚΑ ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ ἑπομένου τοῦ χρόνου τῆς ἀπασχολήσεως μηνός. Ὁ τύπος τῶν φύλλων τῶν εἰδικῶν στελεχῶν καὶ τῶν καταστάσεων καὶ πᾶσα ἑτέρα ἀναγκαία λεπτομέρεια καθορισθήσονται διὰ τοῦ ὡς ἄνω Κανονισμοῦ.

Εἰς περίπτωσιν μὴ ὑποβολῆς τῶν ἀνωτέρω στοιχείων εἰς τὸ ἁρμόδιον Ὑποκατάστημα τοῦ ΙΚΑ ἐντὸς τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, αἱ ἀναλογοῦσαι πάσης φύσεως εἰσφοραί, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Λογαριασμοῦ Δώρου Ἐργατοτεχνιτῶν Οἰκοδόμων τοιούτων, προσαυξάνονται κατὰ 25%, ἐὰν ἡ καθυστέρησις εἶναι μέχρι καὶ δέκα (10) ἡμερῶν, κατὰ 5% δὲ ἐπὶ πλέον ἀνὰ ἕκαστον ἐν συνεχείᾳ δεκαήμερον ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ὡς εἴρηται προθεσμίας. Ἡ ὁλικὴ ὅμως ἐπιβάρυνσις ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 100% τῆς ἀρχικῆς εἰσφορᾶς.

3. Ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1978, τὰ τῆς ἀμοιβῆς τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ι.Κ.Α., τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ Δώρου Ἑορτῶν, ἀποδοχῶν ἀδείας καὶ ἐπιδόματος ἀδείας εἰς τοὺς ἐργατοτεχνίτας οἰκοδόμους, καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ι.Κ.Α., τῆς δαπάνης βαρυνούσης τὸν Εἰδικὸν Λογαριασμὸν Δώρου Οἰκοδόμων.

Ἄρθρον 16.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ Ν.Δ. 390/1969 προστίθενται αἱ κάτωθι διατάξεις: «Δύναται ὅμως, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, τὸ Ι.Κ.Α. καὶ ὁ Ο.Γ.Α. νὰ συνιστοῦν βοηθητικὰς διὰ τὸ ἔργον τοῦ Κέντρου ὑπηρεσίας, αἱ ὁποῖαι ὡς ἀντικείμενον θὰ ἔχουν τὴν ἀνάλυσιν καὶ τὸν προγραμματισμὸν τῶν σχετικῶν μηχανογραφικῶν ἐφαρμογῶν, ὡς καὶ νὰ διαθέτουν τὰς ἀπαραιτήτους μονάδας προετοιμασίας στοιχείων σταθμῶν τηλεπεξεργασίας (τερματικὲς μονάδες) καὶ μονάδων εἰσόδου καὶ ἐξόδου στοιχείων.

Δύναται ἐπίσης τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ι.Κ.Α. καὶ τοῦ Ο.Γ.Α. νὰ ἀναθέτουν εἰς τρίτους, κατὰ τὰς κειμένας περὶ προμηθειῶν διατάξεις τούτων, τὴν διενέργειαν μελετῶν συναφῶν πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐν γένει ὀργάνωσιν τῶν ὑπηρεσιῶν των.

Εἰδικῶς τὴν μηχανογράφησιν τοῦ συστήματος παρακολουθήσεως τῆς ἀσφαλίσεως τῶν ἠσφαλισμένων περὶ ὧν ὁ Κανονισμὸς «περὶ τρόπου ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ι.Κ.Α. τῶν ἀπασχολουμένων εἰς οἰκοδομικὰς καὶ τεχνικὰς ἐν γένει ἐργασίας προσώπων» καὶ τῆς καταβολῆς αὐτοῖς τῶν δώρων ἑορτῶν, τοῦ ἐπιδόματος καὶ τῶν ἀποδοχῶν ἀδείας, δύναται τὸ ΙΚΑ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, νὰ ἀναθέτῃ εἰς ἰδιωτικὰ γραφεῖα μηχανογραφήσεως».

Ἄρθρον 17.

Προκειμένου περὶ Διευθυντῶν Πολιτικῶν Κομμάτων κατὰ τὴν περίοδον τῆς Βουλῆς τῆς προελθούσης ἐκ τῶν γενικῶν ἐκλογῶν τῆς 16ης Φεβρουαρίου 1964 καὶ μέχρι δύο τὸ πολὺ δι' ἕκαστον κόμμα προσώπων, τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 21 Ἀπριλίου 1967 ἕως 30 Νοεμβρίου 1974 λογίζεται χρόνος ἀσφαλίσεως εἰς τὸ Ι.Κ.Α.

Ἐπίσης λογίζεται χρόνος ἀσφαλίσεως εἰς τὸ Ι.Κ.Α. τῶν εἰς τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἀναφερομένων προσώπων ὁ χρόνος ὑπηρεσίας των εἰς τὰ Πολιτικὰ Κόμματα κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 9.12.1974 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἐπὶ καταβολῇ τῶν ὑπὲρ τοῦ Κλάδου Συντάξεων τοῦ Ι.Κ.Α. προβλεπομένων εἰσφορῶν, προσηυξημένων διὰ τῶν κατὰ τὰς γενικὰς διατάξεις τοῦ Ι.Κ.Α. προσθέτων τελῶν λόγῳ μὴ ἐμπροθέσμου καταβολῆς.

Διὰ Π. Δ/τος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, καθορισθήσονται τὰ τῆς βάσεως ὑπολογισμοῦ τῶν ὑπὲρ τοῦ Ι.Κ.Α. εἰσφορῶν, τὰ τῆς ἀποδείξεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον 1 προσώπων, ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

Ὁ ἀναγνωριζόμενος κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρόνος ἀσφαλίσεως δὲν δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει πρὸ τῆς ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῶν καταβλητέων εἰσφορῶν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 18.

Πρὸς ἔκτακτον οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος (ΤΕΒΕ), χορηγεῖται εἰς τοῦτο ἐφ' ἅπαξ ποσὸν ἑξακοσίων ἑκατομμυρίων δραχμῶν (600.000.000) ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ τοῦ τακτικοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ Κράτους Οἰκονομικοῦ ἔτους 1978.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 19.

1. Κυροῦνται καὶ ἔχουν ἰσχὺν Νόμου ἀφ' ἧς ἴσχυσαν:

α) Ἡ ὑπ' ἀριθ. Φ.21/21 οἰκ.2174/6.3.71 ἀπόφασις Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἔχουσα οὕτω:

«Κατόπιν τῆς διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 465/1970 προσθήκης ἀπὸ 1.1.1970 XV ἀσφαλιστικῆς κλάσεως εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ πρὸς ἀντιμετώπισιν ἐπειγούσης ἀνάγκης λειτουργίας τοῦ συστήματος ὑπολογισμοῦ τῶν συντάξεων ΙΚΑ μέχρι τῆς Νομοθετικῆς ρυθμίσεως τοῦ θέματος ἐγκρίνομεν ὅπως διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἠσφαλισμένων ἀνηκόντων κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ Α.Ν. 1846/1951 εἰς τὴν XV κλάσιν, ἰσχύσωσι τὰ κατωτέρω ποσοστά, συμπληρουμένων τῶν πινάκων Α' καὶ Β' τοῦ ἄρθρου 29 παρ. 1 τοῦ Α.Ν. 1846/51 ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 4104/1960.

ΠΙΝΑΞ Α'	(Βασικὸν ποσὸν)
Μισθολογικαὶ Κλάσεις	Ποσοστὸν
XV	27%
ΠΙΝΑΞ Β'	(Προσαυξήσεις)
Μισθολογικαὶ Κλάσεις	Ποσοστὸν
XV 1%	3.300 ἕως 7.700
2,6%	7.800 καὶ ἄνω

Διὰ τὴν νομοθετικὴν κύρωσιν τῆς παρούσης θέλομεν μεριμνήσει ἐν καιρῷ».

β) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 21/7/οἰκ.4210/1973 ἀπόφασις Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «περὶ αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ καταβαλλομένων συντάξεων (ΦΕΚ 874, τεῦχος Β' τῆς 28.7.1978), ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21/7/6331/1973 ὁμοίας (ΦΕΚ 1435, τεῦχος Β' τῆς 2.12.73).

γ) Τὸ ὑπ' ἀριθ. 201/1973 Προεδρικὸν Διάταγμα «περὶ αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ καταβαλλομένων συντάξεων (ΦΕΚ 193, τ. Α' τῆς 28.8.73), ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 229/1974 ὁμοίου (ΦΕΚ 82 τ. Α' τῆς 28.8.1974).

δ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 21/7/926/1974 ἀπόφασις Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «περὶ αὐξήσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ καταβαλλομένων συντάξεων (ΦΕΚ 240 τ. Β' τῆς 28.2.1974) ὡς συνεπληρώθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 21/7/οἰκ. 3204/1974 ὁμοίας (ΦΕΚ 1125 τ. Β' τῆς 8.11.1974).

ε) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 45922/281/20.5.1967 ἀπόφασις Ὑπουργοῦ Ἐργασίας «περὶ τροποποιήσεως τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 3 καὶ τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Κανονισμοῦ Νοσοκομειακῆς Περιθάλψεως τοῦ ΙΚΑ» (ΦΕΚ 350 τ. Β' τῆς 30.5.1967).

στ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 416/4156/27.11.1975 ἀπόφασις Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 1481/20.12.1975 τ. Β') «περὶ τροποποιήσεως τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Κανονισμοῦ Νοσοκομειακῆς Περιθάλψεως τοῦ ΙΚΑ».

ζ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 416/2013/12.7.74 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 726/19.7.74 τ. Β') «περὶ τροποποιήσεως τοῦ Κανονισμοῦ Νοσοκομειακῆς Περιθάλψεως τοῦ ΙΚΑ».

η) Ἡ ὑπ' ἀριθ. Β1/21/21/742/29.11.76 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 1439/30.11.76 τ. Β') «περὶ αὐξήσεως κατωτάτων ὁρίων συντάξεων ΙΚΑ».

θ) Ἡ ὑπ' ἀριθ. Β1/21/21/2554/20.8.77 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 820/27.8.77 τ. Β') «περὶ αὐξήσεως κατωτάτων ὁρίων συντάξεων ΙΚΑ».

ι) Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3292/1.8.1978 ἀπόφασις τοῦ Ὑφυπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἔχουσα οὕτω:

«1. Αἱ καθυστερούμεναι ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ πρὸς τοὺς Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ Πολιτικῆς, ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὡς καὶ αἱ ληξιπρόθεσμοι δόσεις τοῦ Ν. 38/1975, αἱ ἀναγόμεναι εἰς τὸ ἀπὸ 1.3.1975—30.4.1978 χρονικὸν διάστημα μετὰ τῶν προσθέτων τελῶν, τόκων καὶ λοιπῶν προσαυξήσεων, ὡς καὶ αἱ ἀναγόμεναι εἰς τὸ ἀπὸ 1.5.1978—30.6.1978 χρονικὸν διάστημα ἄνευ προσθέτων τελῶν, τόκων καὶ λοιπῶν προσαυξήσεων, κεφαλαιοποιούμεναι ἐξοφλοῦνται εἰς ἓξ ἴσας μηνιαίας δόσεις, τῆς πρώτης τούτων καταβλητέας μέχρι 30.9.1978.

2. Εἰς τὴν ἀνωτέρω ρύθμισιν ὑπάγονται α) αἱ πάσης φύσεως ἐπιχειρήσεις, αἵτινες ἔχουν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν εἰς τὸν Νομὸν Θεσσαλονίκης καὶ τὴν ἐπαρχίαν Νιγρίτης Νομοῦ Σερρῶν, ἀνεξαρτήτως ὑπάρξεως ζημιῶν εἰς τὰς ἐπαγγελματικάς των ἐγκαταστάσεις καὶ β) ἰδιῶται κατοικοῦντες εἰς τὰς ἀνωτέρω περιοχὰς τῶν ὁποίων αἱ οἰκίαι ὑπέστησαν ζημίας.

Ἡ ὕπαρξις τῆς ζημίας θὰ ἀποδεικνύεται ἐκ βεβαιώσεως τοῦ ἁρμοδίου Νομομηχανικοῦ ἢ ὑπευθύνου δηλώσεως τοῦ Ν.Δ. 105/1969 τοῦ ἐνδιαφερομένου.

3. Ἡ μὴ ἐμπρόθεσμος καταβολὴ δόσεώς τινος συνεπάγεται ἀπώλειαν τοῦ διὰ τῆς παρούσης παρεχομένου εὐεργετήματος, καθίσταται δὲ ἐξ ὁλοκλήρου ἀπαιτητὸν τὸ σύνολον τῶν ὀφειλῶν μετὰ τῶν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀναλογούντων προσθέτων τελῶν, τόκων καὶ λοιπῶν προσαυξήσεων.

4. Ὡς ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραί, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης, νοοῦνται αἱ εἰσφοραὶ ἠσφαλισμένου καὶ ἐργοδότου ὡς καὶ εἰσφοραὶ αὐτοτελῶς ἐργαζομένων, δι' ὑποχρεωτικὴν ἢ προαιρετικὴν ἀσφάλισιν εἰς πάσης φύσεως Ὀργανισμοὺς Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως καὶ πολιτικῆς (κυρίας Ἀσφαλίσεως, Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως, Ἀρωγῆς, Ἀσθενείας, Προνοίας) ἁρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν.

5. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω διευκόλυνσις παρέχεται, ἐφ' ὅσον οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὑποβάλουν σχετικὴν πρὸς τοῦτο αἴτησιν εἰς τὸν ἁρμόδιον ἀσφαλιστικὸν φορέα μέχρι 15.9.1978.

6. Ἡ παροῦσα κυρωθήσεται νομοθετικῶς.

Ἄρθρον 20.

Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, δύναται νὰ κωδικοποιηθοῦν εἰς ἑνιαῖον κείμενον αἱ ἰσχύουσαι περὶ τοῦ Ι.Κ.Α. διατάξεις.

Κατὰ τὴν κωδικοποίησιν ταύτην ἐπιτρέπεται νέα ἀρίθμησις τῶν ἄρθρων, διάφορος κατάταξις τῶν παραγράφων καὶ ἐδαφίων αὐτῶν, σχηματισμὸς νέων ἄρθρων ἐκ τμημάτων ὑπαρχόντων, παράλειψις τῶν μὴ ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ ἐν γένει πᾶσα διαρρύθμισις τῶν ἰσχυουσῶν περὶ τὸ Ι.Κ.Α. διατάξεων, ἄνευ ὅμως ἀλλοιώσεως τῆς ἐννοίας αὐτῶν.

Ἄρθρον 21.

Μέχρις ἐκδόσεως, κατὰ τὴν ὁριζομένην διαδικασίαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α.Ν. 1846/1951, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 3716/1957, τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων Κανονισμῶν, ἰσχύουν ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἤδη ἰσχυόντων Κανονισμῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὸν παρόντα νόμον.

Ἔναρξις ἰσχύος.

Ἄρθρον 22.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται, ἐφ' ὅσον δὲν ὁρίζεται ἄλλως εἰς τὰς κατ' ἰδίαν διατάξεις, ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μεθεπομένου, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, μηνός.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Νοεμβρίου 1978

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ — **ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ — **ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΞΙΑΔΗΣ**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1978

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Η ΓΕΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἡ ἐτήσια συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδας τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν φύλλων της πού πουλιοῦνται τμηματικὰ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίσθηκαν ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1974 ὡς ἀκολούθως:

Α' ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	600
2. » » » Β'	»	700
3. » » » Γ'	»	500
4. » » » Δ'	»	1.000
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κτλ	»	500
6. » » » Παράρτημα	»	300
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κτλ.	»	3.000
8 » » Δελτίο Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη καὶ τὸ Δ.Ε.Β.Ι.	»	6.000

Οἱ Δῆμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουν τὸ 1/2 τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Γιὰ τὸ Τεῦχος Α'	Δραχ.	30
2. » » » Β'	»	35
3. » » » Γ'	»	25
4. » » » Δ'		50
5. » » » Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου κτλ	»	25
6. » » » Παράρτημα	»	15
7. » » » Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κτλ.		150
8. » » Δελτίο Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	.0
9. Γιὰ ὅλα τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Η τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου, μέχρις 8 σελ., εἶναι 3 δρχ., ἀπὸ 9 ὡς 40 σελ. 8 δρχ., ἀπὸ 41 ὡς 80 σελ. 15 δρχ., ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἄνω ἡ τιμὴ πωλήσεως κάθε φύλλου προσαυξάνεται κατὰ 15 δρχ. ἀνὰ 80 σελίδες.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Στὸ Τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

Α. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων σὲ γενικὲς συνελεύσεις, τῶν κατὰ τὸ ἄρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων, τῶν ἀνακοινώσεων, πού προβλέπονται ἀπὸ τὸ ἄρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 «περὶ Ἀλλοδαπῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ, πού ἀναφέρονται σὲ προσωρινὲς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυση Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939	»	200
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν»	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν», τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν γενικά, καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ, μὲ τὶς ὁποῖες ἐγκρίνονται καὶ δημοσιεύονται οἱ κανονισμοὶ αὐτοῦ	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν» καὶ τῶν ἀποφάσεων «περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 59 παρ. 1 τοῦ Ν.Δ. 400/70»	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων «περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν»	»	10.000
12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου «περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγμάτευσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67»	Δραχ.	..000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς «περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/1967»	»	.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης:

1. Τῶν καταστατικῶν	»	1.000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	1.000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	1.000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων:

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων «περὶ χορηγήσεως ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων»	»	1.000
2. Τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν ἀνωτέρω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	1.000

ΙΙ. Στὸ Τέταρτο τεῦχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων.	»	400

Τὸ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων στὸ Τεῦχος Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιωρισμένης Εὐθύνης, πού πρέπει νὰ καταβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ), ὁρίσθηκε γενικὰ σὲ 5ο/ο.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται στὰ Δημόσια Ταμεῖα ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, τὸ ὁποῖο φροντίζει ὁ ἐνδιαφερόμενος νὰ τὸ στείλει στὴν Ὑπηρεσία τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Οἱ συνδρομὲς τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶναι δυνατὸ νὰ στέλνονται καὶ σὲ ἀνάλογο συνάλλαγμα μὲ ἐπιταγὴ ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντῆ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων καταβάλλεται ὡς ἑξῆς:

α) στὴν Ἀθήνα: στὸ Ταμεῖο τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου),

β) στὶς ὑπόλοιπες πόλεις τοῦ Κράτους: στὰ Δημόσια Ταμεῖα καὶ ἀποδίδεται στὸ ΤΑΠΕΤ σύμφωνα μὲ τὶς 192378/3639/1947(ΡΟΝΕΟ 185) και 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκύκλιες διαταγὲς τοῦ Γ.Λ.Κ.,

γ) στις περιπτώσεις συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ: ὅταν ἡ ἀποστολή τους γίνεται μὲ ἐπιταγές, μαζὶ μ'αὐτὲς στέλνεται καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστό.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤ. ΝΙΚΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ